

עלית שמה שמועצה חשבה ש"ש" (תמוז שלשום) ענינו. ההודעות: יציאת סיוור של הסופר לארצות הסקנדינביות.

פירמנרש פיר קרוד אוקינדק — מפקד הצבאות הבריטיים במדבר המערבי, שהיה לאחרונה מפקד בריטי עליון בהודו, הגיע לקרצ'י, בירת פקיסטן, פנה לעיסוק אזורי: הקמת בית חרושת לשיטחים.

אזרח. דוכס מלכה

— אחר טקסים וקבלות מכל הגוונים, נת' כנסה מועצת עיריית תל-אביב, העניקה, ל' אחר זכות, אזרחות כבוד **לאבא הילד סילבר**. בכך הפך מנהיג הצ"כ לאזרח ה' כבוד ה'33 של תל-אביב.

— אחר פרסום זכרונותיו, גילה **הדוכס מוונדזור**, את שיעור שר הסופרים ש' קיבל: דולר למלה.

— **המרשל פירופ** ("ויש"י) פטן, שחגג לפני שבועיים את יום הולדתו ה'95, כש'

אנשי "טרופיקנה"
"איפה מעשנים חשיש?"

הוא גוסס בכלאו, הפליא את בני צרפת, הח' לים מדלתק הריאות, שב לאיתנו.
— מרשל אחר: **יוסף טייטל**, נותח בכיס המרה, אחר חור להכנות נגד פלישה קומ' אינפורמית אפשרית.

— לאחר שהמפלגה הפרוגרסיבית דחתה את הצעתו של **יצחק גרינבוים**, להתקשר לחזית עממית עם מפ"ם, שהוא יעמוד בראש, נתיאש ונראה שיחליט להשתקע באחד הקיבוצים של השומר הצעיר ויכתוב את זכרונותיו.

— **הארי גולדמן**, יו"ר הועד הפועל ה' עולמי של אגודת ישראל, מגולח למשעי ואוהב סקי, נקט בצעד, שיפתור לדעתו את בעיית גיוס הנשים בישראל: פנה למועצת אר"ם לזכויות אנוש, תבע לברר את עניין גיוס הנשים.

— כאשר שר החוץ הבריטי, **הרברט מור-ריסון**, פנה ל**לוקסמבור** ("ויק"י) וזי"ם, ה' קריקטוריסטן של הניוס קרונקל ושאל ל' סיבה, שרגלו (בקריקטורה) רזות, קיבל תשובה מניחה את הדעת: "כך אני חוסך דיו".

— מפקדו החדש של המחנה השמיני בקור' ריאה, **הליפטננט גנרל גיימס אל-וורד וואן-פליט**, מצטיין ביחס מיוחד למספר שלוש: הוא נושא שלושה כוכבי גנרל, שלושה צלבי שירות מצויין, שלושה אותות שירות מצויין, שלושה כוכבי כסף, שלושה כוכבי ארד, שלושה לבות ארגמן, מלבד זה הוא אב לשלושה ונפצע שלוש פע' במים בחזית.

— אחר שנתפנה משיחה עם ידידו **הגנרל ג'ורג' קטרן**, מי שהיה מושלה של סוריה במי דה-גול ושימש משך שלוש השנים ה' אחרונות שגריר צרפת במוסקבה, הסביר **עלי האן**, בחווילתו בניצה, שעל חוף ה' ריבירה הצרפתית: "בעניין אשתי (ריטה) היוורט, שהחליטה להתגרש ממני) — זה עוד יסתדר".

— כאשר הגיע המסוס הראשון של אל-עז' מלוד לגניורק, נוכחה בשדה התעופה לא' גארדיה מלכת היופי של ישראל, **מרים ירון**, ניפצה, כדרוש, בקבוק שמפניה על דפנות המסוס, חנכה בכך את הקו ישראל-ארה"ב.

— מיד לאחר שנכנסו אנשי הלהקה הכור' שית-האמריקאית **טרופיקנה** לקפה סויה, בתל-אביב, שאלו את היושבים על המדרכות, אם זהו קפה האמנים. כשחנה דעתם, שאלו: אז היכן מעשנים כאן חשיש?

— בהודעם כי איז מגישים דברים אלה ב' קפה האמנים, נגשה אחת הרקנויות **לירוחם כרן**, הקצין התימני, לשעבר שלישי של יגאל אלון, שנראה לה כבן גזע, ושאלה אר' הו, אם אפשר להכנס לגור בתל-אביב במלון אנשים בעלי צבע שחור בלבד.

(המשך מעמוד 7)

החלו לבקש בידיהם. דחפו אותו בכוח למט' בת, טיפלו בו בידיהם, התרפקו עליו, הח' חנו: "תן עוד קצת סוכר". בענין בביובה נראה העסק חשוך, הוא התרגז, צעק, כי להבהילם. "לא אתן!". אולם האורחים לא נבהלו. אחד מהם אמר בשקט: "לא רוצה, לא צריך" — לא שתנו את התה, לא נשלם!" הם יצאו.

רק אז הרגיש בביובה, כי נעלמו מכיסו 50 לירות, וזאת נוסף למחיר שתי כוסות תה, שלא שולם.

משפט בהחלט לא שייך

עורכי הדין והפרקליטים, בפרוודור הארוך של בית המשפט המחוזי בתל-אביב, השמיעו את הבדיחה הבאה: נשיא בית הדין העליון עמד למלא טופס מס ההכנסה, לשאלה, מי המעביד שלך, רשם: בעיקר עו"ד נחומובסקי. כעבור מספר שעות, תוך כדי חקירת העד, ח"כ שמואל מיקונים, התרגש נחומובסקי ואמר: "רודפים אותי על שקיבלתי ליד את הסניגוריה על קול העם". הוא סיפר, כי יום קודם לכן, במשך שלש שעות רצופות, ציל' צל וחזר וצילצל מישוה בטלפון שלו. בה' רימו את השופרת החל האיש לגדפו, לקללו ולאיים עליו.

ביום שבו נתחדש המשפט הפלילי (הר' צאת דיבה על ראש הממשלה מר בן-גוריון) נגד העתון הקומוניסטי קול העם, הופיע עו"ד ראובן נחומובסקי, מתיר התנועה, עם 13 ספרים עבים במזוודה שבידו, שם אותם בשורה ארוכה על שולחן הסניגוריה. אחר כך, כשהחל המשפט, אמר: "כבוד גדול הוא לי להופיע במשפט זה במקום המנוח בן ימינ". הוא לא ילך בעקבותיו (ביחס לקו ההגנה), אמר נחומובסקי. "הקו שלי יהיה אחר" — אותו יגלה בנאום הסיכום שלו. הוא מוותר על כל העדים, פרט לשמואל מ' קונים. באולם ישב עד אחר, שהוזמן על ידי הסניגור המנוח, מר הכהן המנוער העובד, שחיכה לתורו. "אני מוותר על העד הזה" — אמר הסניגור. "חשבתי, כי המדובר הוא באדם צעיר מתנועת הנוער העובד". העד כבן 50, עסר שער שיבה, קם ממקומו, הודה לביה"מ, ששיחרר אותו מהפסד הזמן והלך. החלה חקירתו של חבר הכנסת מיקונים בדבר הבגידה, המיוחסת על ידי קול העם למר בן גוריון. דובר שם על יוגוסלביה, פולין, רומניה, נשק להגנה, התקפות מהאוויר, על הכנסת, על שיחות, שהיו למיקונים עם בן גוריון — על מה לא דובר? שלש השעות הראשונות של החקירה נסתיימו והחקירה טרם נגמרה, נדחתה למחרת, וגם אז לא נג' מרה.

עדותו של מיקונים ארכה זמן רב, בעיקר בגלל הוויכוחים בין השופט, הסניגור וה' תובע. למשל, פרשת טרומן. מר מיקונים אמר, בין השאר, שהנשיא טרומן לא אמר לערבים, שיפסיקו את הפלישה במאי 1948. (הוא אמר זאת בקשר לדברי בן גוריון ב' ישיבת הממשלה הזמנית: "אם אמריקה תגיד ברצינות לערבים, שיפסיקו את הפלישה תיגמר המלחמה כעבור חודש"). אולם דבריו של מיקונים לא סיפקו את בית המשפט. "מנין

העם, ביחס לבגידת בן גוריון במעמד הפור' עלים", חקר עו"ד נחומובסקי את העד מ' קונים בדבר מס ההכנסה. העד סיפר דבר הי' דוע לכל, וכינוה זאת כהפליה כלפי האדם הקטן". הוא התפרץ לפתע: "זוהי נקראת ממשלה סוציאליסטית". כ' השופט גינוסר חיך, אמר: "אני יכול להבין אותך, מר מ' קונים, כשאתה מדבר על מס הכנסה. גם אני חושב משהו על כך...". מיקונים: "הפועל משלם למעלה מ'22 לירות לחודש".

הנאום ליד מושב הזקנים

כגון: הכותל המערבי

משהגיע הזמן להוכיח את צדקת דברי קול' השופט: "וסוחר אולי פחות מיכולתו". העד: "הפועל משלם בראש כל חודש". השופט: "גובים אצלו מראש". העד: "והסוחר?". השופט: "כעבור שנה". הסניגור: "נראה, כי אנחנו בדעה אחת ביחס לשאלה זו...". השופט: "אולי כן, אולי לא — אבל זה בהחלט לא שייך למשפט הזה...".

דת

למה תשמה?

"חברים יקרים, בעוד זמן קצר אתם כול' כם חוגגים את חג העצמאות; כולכם תשי' מחו ותשתו ותשירו. ואני אומר לכם, חב' רים יקרים, עליכם ללבוש שק ואפר ולב' כות ולהאבל קשות ביום חג'אבל זה. למה הדבר דומה? אדם, שבאו אצלו הגנ' בים, וגנבו ממנו צמיד זהב וטבעות זהב. החל רודף אחר הגנבים, והם משליכים מע' ליהם את נעליהם ומעיליהם, למען תקל עלי' הם הריצה. מצא האיש את הדברים ושמח מאוד. אמר לו חכם אחד: למה תשמה? הן אבות זהב וזכית בחפצים פשוטים? הנמשל הוא, חברים יקרים, שהנה אתם שמחים על חג העצמאות, כמו שאמרתם, אבל הפנינים וחפצי הזהב שלנו אבדו: ה' כותל המערבי, מערת המכפלה בחברון, הרי שכם וכל היקר לנו, ולא עוד, הבחורים ה' יקרים שלנו שנהרגו במלחמה. הנה אתם, חברים יקרים, שוכחים את התורה, וע"י כך שוכחים את מערת המכפלה והכותל המערבי וכל היקר...".

לפני בית הכנסת, ליד מושב זקנים, ברחוב אלנבי, עמד יהודי עטור זקן ארוך; המעקה היה מכוסה בפסוקים וכרוות לסמ' רת השבת. "בנין עצמו לא היה מוצא שיטה טובה מזו לדבר אל צבור החרדים, ולמשוך קר' לות!" אמר יהודי עטור זקן. אולם הקהל הגמון, שעמד והקשיב, חיך קלות והמשיך בדרכו.

הארץ

תקן טעות

במרשם הכופתאלת בשבוע שבר נפלה טעות: במקום כוס אחת קמח מצה צריך להיות: 2 כוסות ספורט וקוסמטיקה (הארץ).

אברהם וידה, תל-אביב
לכבי מאיר, ירושלים
אדיר כרמי, תל-אביב
מנולה מרדכי, חיפה

המדך הצנום

(מודעה:) ביי"ח לגנות שמש, ת"א רח' שלמה המלך 89 ק"ג (מעריב).

ראובן פיטרקובסקי, קרית חיים

חג הפידה

(מודעה מספרו:) דג שמח בחג הדורר (חרות) מנולה מרדכי, חיפה

ספקנות

(מודעה, מספרו:) לעם ולמגיניו חג שמח בחג הדורר? (הארץ).

לכבי מאיר, ירושלים

לא אמר, ובפרט טרומן, המכילה את מרבית זמנו בבית הלבן ביושיונגטון, בה בשעה שמר מיקונים נמצא בתל אביב, בבוקרסט, או ב' ירושלים.

הויכוח ארך כשעה. כ' השופט גינוסר (שיעבור בסוף השנה לשמש מרצה לעניני' חוק בבית הספר הגבוה לכלכלה) הסביר: "יש הבדל רב בין מה שידוע למישוה, לבין משהו שאינו ידוע לו...". במלים אחרות, — אם העד מיקונים רוצה להגיד, כי הערבים לא הפסיקו את הפלישה בגלל לחץ של הנשיא

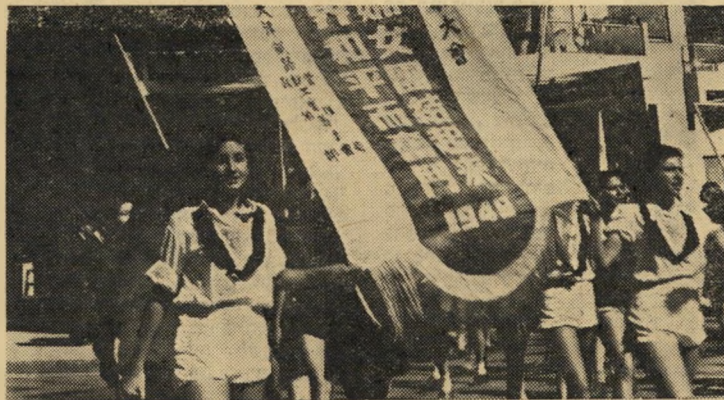
כי לא אמר. וכיצד יכולים להוכיח שפלוני טרומן, הוא יכול רק לנסח את הדבר בצורה כזאת: "לאידוע לי, אם טרומן אמר לער' בים שיפסיקו", ולא: "ידוע לי, שטרומן לא לחץ על הערבים שיפסיקו". מיקונים הסכים, אמר: "לא ידוע לי, שטרומן לחץ על הערבים, שיפסיקו את הפלישה". ומשום כך, הוסיף, נמשכה הפלישה, עד אשר נהדפה על ידי חי' לינו. "זה מנין לך?" שאל התובע קולין גלקמן. "אדם, הבא לקבוע בבית משפט מי הדף התקפה, חייב להיות מומחה, שהיה ב' תוך תוכי הענינים".

התערב עו"ד נחומובסקי: "מה זאת אומרת מנין? כולם יודעים, בית המשפט גם כן יודע, שצה"ל, הדף את הערבים. כמו שכולנו יר' דעים, שהיום יום רביעי. חיים השופט גנוסר ואמר: "לא בדיק. זה שהיום יום רביעי — אנו באמת יודעים כולנו, לפי הלוח; לא כן ביחס לאיסטרטגיה, לשאלה אם מישוה הדף את ההתקפה, או אם טרומן לחץ על הער' בים...".

לבסוף, אחר דיבורים רבים על ארצות הברית, בא תורה של ברית המועצות. "לא, זה כבר יותר מדוי" — אמר התובע. "אני מבין, שיש למר מיקונים משהו נגד אמריקה, אבל אין לנו כאן מה לדבר על רוסייה". נחו' מובסקי לא חיתר, הויכוח נמשך.

ביום השלישי לעדותו, סיפר שמואל מ' קונים על פגישתו עם גריגור דימיטרופ, ראש ממשלת בולגריה המנוח. זה קרה מספר חד' שרים לפני קום המדינה. התנהלה עליה בלתי חוקית מחופי הבלקן. דימיטרופ הראה למ'

איה זה?

פקינג? קנטון? פיונגיאנג? טעות? הצים ציים תמונה זו בתהלוכת הראשון למאי של הנוער הקומוניסטי ברחוב אחד העם בתל-אביב. לצערו לא נמצא איש שיתרגם לו את תוכן המודעה — גם נושאה לא ידעו לקרוא סינית.

קונים מסמך: דרישת אמריקה להפסקת הע' ליה. הממשלות, שאליהן פנתה אמריקה, לא נכנעו, ההפעלה נמשכה, רק יוגוסלביה נעתרה ללחץ. "יוגוסלביה לא הייתה הממשלה הי' חיה, שנעתרה ללחץ האמריקאי", אמר מ' קונים. "גם הסוכנות היהודית נכנעה".

לאדוני, כי טרומן לא לחץ על הערבים?" שאל כ' השופט גינוסר. העד לא הבין. מה פרוש מנין? הרי הוא לא עשה זאת". ואז הוסבר לעד: בית משפט איננו במה פוליטית. בבית משפט חייב אדם לדייק. אם הוא אומר: "טרר' מן לא אמר לערבים" — חייב העד להוכיח,